

- 2) nie przekraczający w roku podatkowym kwoty 700 tys. złotych, pod warunkiem, że środki uzyskane z tego tytułu będą przeznaczone w całości na cele statutowe organizacji społecznej bądź na cele rozwojowe.
- 3) ze sprzedaży wydawnictw przez związki zawodowe oraz przez organizacje społeczne prowadzące działalność naukową,
- 4) z produkcji i usług nowo uruchomionej działalności gospodarczej przez okres pierwszych trzech lat tej działalności, pod warunkiem że środki uzyskane z tego tytułu będą przeznaczone na fundusz rozwoju organizacji lub inny fundusz o podobnym przeznaczeniu albo na cele statutowe organizacji społecznej,
- 5) z produkcji i usług zakładów doskonalenia zawodowego.

2. Za nowo uruchomioną działalność uważa się taką działalność, którą podejmuje się w wyniku poniesionych na tę działalność nakładów inwestycyjnych; nie jest nową działalnością prowadzona w wyniku podziału lub połączenia już istniejącego majątku trwałego i obrotowego bądź uruchomienia tylko nowych rodzajów produkcji lub usług w ramach prowadzonej dotychczas działalności gospodarczej.

§ 3. 1. Ustalenie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym następuje w sposób określony w art. 40—43 ustawy.

2. Podatek dochodowy, liczony w procencie podstawy opodatkowania, wynosi:

- 1) od organizacji społecznych działających w zakresie nauki i kultury, kultury fizycznej,

sportu i turystyki oraz od organizacji społecznych naukowo-technicznych — 30%.

- 2) od organizacji społecznych nie wymienionych w pkt 1 w zależności od wysokości wpłat z zysku do podziału na rzecz działalności statutowej:

a) jeżeli wpłaty wynoszą mniej niż 40% — 60%.

b) jeżeli wpłaty wynoszą co najmniej 40% — 55%.

c) jeżeli wpłaty przekraczają 60% — 45%.

3. Wpłatę z zysku do podziału, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przyjmuje się dla celów opodatkowania w wysokości określonej przez organ sprawujący nadzór.

§ 4. Organizacjom społecznym, które zatrudniają inwalidów i osoby traktowane na równi z inwalidami, przysługują ulgi w podatku dochodowym w wysokości i według zasad określonych w odrębnych przepisach dla spółdzielni inwalidów.

§ 5. Minister Finansów może udzielić organizacjom społecznym ulg i zwolnień od podatku dochodowego, w razie gdy przemawiają za tym ważne względy społeczno-gospodarcze.

§ 6. Organizacjom społecznym, poza ulgami i zwolnieniami, o których mowa w § 4 i 5, przysługują również ulgi w podatku dochodowym, określone w odrębnych przepisach dla jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

339

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1983 r.

W sprawie wysokości obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz zasad ustalania wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń.

Na podstawie art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334), zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obciążenie przyrostu kwoty wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów działalności, o którym mowa w art. 2 ustawy, ponad wskaźnik przyrostu wolnego od obciążeń ustala się według następującej skali:

Lp.	Przyrost wynagrodzeń w %	Stawka obciążenia kwoty przyrostu wynagrodzeń w %
1	do 1	40
2	ponad 1 do 2	80
3	ponad 2 do 3	120
4	ponad 3 do 4	200
5	ponad 4 do 5	300
6	ponad 5 i dalszy przyrost	400

2. W jednostkach organizacyjnych spółdzielczości inwalidów, spółdzielczości niewidomych oraz w zakładach

szkoleniowo-produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych najwyższa stawka obciążenia, o której mowa w ust. 1, wynosi 200%.

§ 2. 1. Produkcja sprzedana netto, o której mowa w art. 3 ust. 5 ustawy, jest obliczana w przedsiębiorstwie jako różnica między wartością sprzedaży w cenach realizacji a kosztami materialnymi bez amortyzacji.

2. Szczegółowe zasady obliczania produkcji sprzedanej, o której mowa w ust. 1, oraz produkcji sprzedanej w cenach zbytu lub w cenach realizacji, o której mowa w art. 3 ust. 5 ustawy, określi w terminie do dnia 15 stycznia 1984 r. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Decyzje organów założycielskich o stosowaniu w 1983 r. określonych mierników produkcji sprzedanej mają również zastosowanie w 1984 r. z następującymi wyjątkami:

- 1) jednostki gospodarcze, które w 1983 r. stosowały miernik produkcji sprzedanej w cenach realizacji, mogą od 1984 r. stosować miernik produkcji sprze-

danej netto, jeżeli w terminie do dnia 31 stycznia 1984 r. zgłoszą taką zmianę do swojego organu założycielskiego,

2) Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, może w terminie do dnia 31 stycznia 1984 r., na wniosek właściwego organu założycielskiego lub z własnej inicjatywy, podjąć decyzję o ustaleniu odmiennego niż stosowany w 1983 r. miernika produkcji sprzedanej dla określonych jednostek gospodarczych lub ich grup.

4. Jeżeli w rozliczeniach kwartalnych obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej przyrost produkcji netto, ustalonej zgodnie z ust. 1, jest wyższy od wzrostu przychodu ze sprzedaży o więcej niż 3 punkty, ustalenie przyrostu produkcji netto powinno być zwerfikowane przez właściwy urząd skarbowy.

§ 3. 1. Współczynnik korygujący dla ustalenia wskaźnika przyrostu wolnego od obciążeń, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy, wynosi 0,5, a dla usług bytowych i produkcji nakładczej — 1,0.

2. W jednostkach gospodarczych, w których wystąpi spadek produkcji, współczynnik korygujący wynosi 0,8.

3. Współczynnik korygujący 0,5, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższony do 0,8 dla branż, rodzajów produkcji i usług ustalonych w centralnych planach rocznych. Zasady podwyższania współczynnika korygującego określa centralny plan roczny.

4. Wskaźnik wolnego od obciążeń przyrostu wynagrodzeń w zrzeczeniach oraz w związkach spółdzielczych nie może być wyższy niż 5%.

§ 4. 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w uzasadnionych wypadkach może ustalić — na wniosek jednostki gospodarczej, zaopiniowany przez organ założycielski, a w razie gdy organem założycielskim nie jest terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, również przez ten organ administracji państwowej, lub na wniosek organu założycielskiego — dodatkową kwotę wolnego od obciążeń przyrostu wynagrodzeń w ramach kwot określonych w centralnych planach rocznych, w celu poprawy relacji płac oraz na realizację innych preferencji określonych przez Radę Ministrów.

2. Prezydium Rządu na wniosek Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi zasady przyznawania kwot, o których mowa w ust. 1.

§ 5. 1. Dla jednostek wykonujących roboty, prace i usługi na inwestycjach centralnych oraz inwestycjach przedsiębiorstw zasilanych z budżetu państwa, objętych zamówieniami rządowymi, ustala się kwoty przyrostu wynagrodzeń wolne od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej, z przeznaczeniem na premie dla pracowników tych jednostek za wykonanie określonych zadań rzeczowych.

2. Wysokość kwot przyrostu wynagrodzeń wolnych od obciążeń, o których mowa w ust. 1, oraz zasady wypłat i wstrzymywania premii określają odrębne przepisy.

§ 6. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy

Radzie Ministrów i Ministrem Finansów może ustalić — na wniosek organu założycielskiego lub organu koordynującego dany rodzaj działalności — inny niż ustalony w art. 3 ust. 3 ustawy sposób ustalania wskaźnika wolnego od obciążeń przyrostu wynagrodzeń dla:

- 1) państwowych przedsiębiorstw przemysłu wydobywczego oraz energetyki i gazownictwa,
- 2) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”,
- 3) przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
- 4) przedsiębiorstw państwowych utworzonych na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494, z 1950 r. Nr 49, poz. 448, z 1971 r. Nr 27, poz. 249, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i z 1982 r. Nr 7, poz. 54),
- 5) jednostek gospodarczych handlu wewnętrznego i zagranicznego,
- 6) przedsiębiorstw żeglugi morskiej, przedsiębiorstw połowowych rybołówstwa morskiego i spółdzielni rybołówstwa morskiego i zalewowego oraz portów morskich,
- 7) lekarskich spółdzielni pracy,
- 8) spółdzielni inwalidów, spółdzielni niewidomych i zakładów produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych,
- 9) przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- 10) przedsiębiorstw artystycznych i widowiskowych,
- 11) jednostek badawczych,
- 12) jednostek organizacyjnych podległych dyrekcjom okręgowym dróg publicznych,
- 13) jednostek wydawniczych,
- 14) przedsiębiorstw produkcji i rozpowszechniania filmów,
- 15) działalności produkcyjnej twórczości ludowej i rękodzieła artystycznego,
- 16) jednostek gospodarczych turystyki,
- 17) przedsiębiorstwa państwowego „Uzdrowiska Polskie”,
- 18) przedsiębiorstw: Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych oraz Mennica Państwowa.

§ 7. Obciążenie kwoty nagród i premii, o którym mowa w art. 2 ustawy, ponad wskaźnik określony w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy ustala się według następującej skali:

Lp.	Kwota wypłat nagród i premii w stosunku do kwoty wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów w roku poprzednim określonej wskaźnikiem przyrostu wolnego od obciążeń w %	Stawka obciążenia w %
1	do 1	100
2	ponad 1 do 2	150
3	ponad 2 do 3	200
4	ponad 3 i każdy następny procent	300

§ 8. Zwalnia się od obciążenia, o którym mowa w art. 2 ustawy, nagrody stanowiące do 35% kwoty oszczęd-

ności w zużyciu surowców i materiałów pozostającej w dyspozycji przedsiębiorstw, wypłacane na podstawie odrębnych przepisów.

§ 9. 1. W przedsiębiorstwach produkujących na eksport zwalnia się od obciążenia, o którym mowa w art. 2 ustawy, wypłaty z funduszu udziału załogi w zysku w wysokości do 20% całkowitej ulgi w podatku dochodowym, określonej w odrębnych przepisach.

2. Przedsiębiorstwo produkujące na eksport może przekazać z funduszu udziału załogi w zysku środki finansowe na nagrody dla załóg współpracujących przedsiębiorstw handlu zagranicznego oraz kooperantów.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

340

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1983 r.

w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 52 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się:

- 1) Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej do ustalania cen za jednorazowe przewozy osób i bagażu środkami miejskiej komunikacji masowej,
- 2) Ministra Handlu Zagranicznego do ustalania:
 - a) cen za przeprowadzanie obowiązkowych kontroli towarów rolno-spożywczych w imporcie i eksporcie,
 - b) marż handlowych urzędowych dla jednostek gospodarki uspołecznionej prowadzących działalność handlu zagranicznego,
- 3) Ministra Komunikacji do ustalania cen za:
 - a) przewozy krajowe osób i bagażu koleją i transportem samochodowym publicznym, z wyjątkiem opłat za miejsca sypialne i w wagonach do leczenia,
 - b) przewozy krajowe towarów koleją, transportem samochodowym publicznym i wodnym,
- 4) Ministra Kultury i Sztuki do ustalania cen za bilety wstępu do kin, teatrów, oper, operetek, filharmonii oraz innych placówek artystycznych, z wyjątkiem biletów wstępu na imprezy estradowe, kabaretowe i cyrkowe,
- 5) Ministra Łączności do ustalania cen za usługi pocztowe i telekomunikacyjne,
- 6) Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki do ustalania cen na podręczniki akademickie,
- 7) Ministra Oświaty i Wychowania do ustalania cen za:
 - a) świadczenia placówek opiekuńczo-wychowawczych, z wyjątkiem przedszkoli,
 - b) usługi noclegowe szkolnych schronisk młodzieżowych,
- 8) Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej do ustalania cen na prosięta i warchlaki ze skupu interwencyjnego,
- 9) Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej do ustalania cen za przewozy osób w żegludze przybizeznej,

10) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej do ustalania cen za:

- a) świadczenia uspołecznionych zakładów pomocy społecznej, domów małych dzieci i żłobków,
- b) świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia (szpitali, stacji sanitarno-epidemiologicznych i innych),
- c) osobiste świadczenia osób fizycznych na rzecz zakładów społecznych służby zdrowia (oddawanie krwi i inne),
- d) usługi wykonywane przez zakłady naprawcze sprzętu medycznego, zakłady techniki medycznej i konstrukcyjno-naprawcze, podległe terenowym organom administracji państwowej lub Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej,

11) wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) do ustalania cen za:

- a) inne niż określone w pkt 1 przewozy osób środkami miejskiej komunikacji masowej — na podstawie zasad określonych przez Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej,
- b) usługi pogrzebowe,
- c) wstęp do parków miejskich, ogrodów zoologicznych, ośrodków rekreacyjno-wypoczynkowych, kąpielisk, łaźni i szaletów miejskich,
- d) wywóz nieczystości.

§ 2. 1. Upoważnia się do określania zasad ustalania cen regulowanych:

- 1) Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej — na:
 - a) zwierzęta gospodarskie hodowlane (buhaje, knury, tryki i ogiery do rozrodu, jałowki, loszki i owce maciorki hodowlane oraz cielęta do dalszego chowu),
 - b) materiał siewny zbóż, rzepaku i rzepiku, ziemniaki sadzeniaki oraz nasiona roślin strączkowych grubonasiennych (groch, bobik, łubin, peluszką, soja i fasola),
 - c) usługi związane z produkcją zwierzęcą i roślinną,
- 2) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej — za usługi świadczone przez zakłady i urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego, bez względu na ich podporządkowanie organizacyjne,
- 3) Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjal-